

speranța că vor veni anglo-americanii să-i căsăpească și pe fasciști și pe bolșevici, să ne scape de război și să fie iar pace în lume.”

Mai târziu (1950-1952) și-au procurat aparate de radio preotul Ioan Popoviciu, Samoilă Flutur – d. (nr. 148) și Hantz Hertel – d. (nr. 107). Flutur avea radio cu baterii, iar Hertel avea aparat de radio cu galene, care se asculta numai la căști. Hantz Hertel, deși nu avea nici o meserie, a învățat singur să repare ceasuri și tot felul de aparate. Din 1958 și-a procurat aparat de radio cu baterii și primarul de atunci, Octavian Cosman (nr. 139).

După introducerea curentului electric în sat (1959) sătenii au început pe rând să-și cumpere aparate de radio, iar în câțiva ani majoritatea s-au dotat cu aceste aparate. Mai târziu, după 1970, inclusiv navetiștii ascultau radioul în autobuz până la Sibiu.

Televizorul a apărut în sat mult mai târziu. Să nu uităm că în România s-au produs primele televizoare alb-negru abia în februarie 1968, iar turnul de televiziune din București al Televiziunii Publice a fost dat în folosință în decembrie 1968. Primele televizoare alb-negru au apărut în Veseud după 1970, iar până în 1989 au avut televizoare majoritatea familiilor. După 1989, procurarea de televizoare, inclusiv color, a devenit o problemă simplă.

3.8. Transportul persoanelor și al mărfurilor

Timp de două milenii, sătenii s-au deplasat pe jos, călare, cu carul sau căruța. Nobilii din sat s-au deplasat cu caleașca trasă de cai și pe raza localității, dar și în exterior, pe distanțe mai mari. Pentru valorificare, produsele erau duse la piață pe jos, iar mai târziu cu carul sau căruța.

Un pas important s-a făcut la sfârșitul secolului al XIX-lea, când a apărut calea ferată. După o deplasare de 6 km pe jos, călare, cu carul căruța sau caleașca, sătenii puteau ajunge la distanțe mai mari cu trenul, de la Halta Veseud.

Marius Oancea își amintește cum era în perioada 1938-1952: *„Mijloace mecanizate de transport între Veseud și alte localități nu erau. Dacă o dată sau de două ori pe an apărea în sat, pe timp uscat când nu era noroi, vreun automobil sau tractor, evenimentul era considerat extraordinar și toți copiii satului nu se mai despărțeau de el și-l urmăreau în fugă kilometri întregi pe drumurile satului.”*

Introducerea transportului cu autobuzul în 1973 a fost un mare succes. Ulterior, după 1980, pe drumul Veseudului au început să circule tot mai multe autoturisme.